

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componentă:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu și avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală privindu-i pe

*Neamțu Ion Vitalie, născut la 11 decembrie 1991,
originar și domiciliat în mun. Chișinău com. Bubuieci, str.
Bîcovschi, 6,*

*Stratan Victor Gheorghe, născut la 27 februarie 1990,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str.
Miorița 26/2, ap.1.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 06.06.2012 - 15.06.2015;*
2. *instanța de apel: 14.07.2015 - 22.02.2016;*
3. *instanța de recurs: 27.04.2016 - 22.06.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra admisibilității recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 15 iunie 2015, inculpatul Neamțu Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), 349 alin. (1) Cod penal, și în baza acestor legi fiindu-i aplicată pedeapsa penală după cum urmează:

- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie suma de 18 000 lei;

- în baza art. 349 alin. (1) Cod penal - amendă în mărime de 900 unități convenționale, ce constituie suma de 18 000 lei.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Neamțu Ion pedeapsă definitivă amendă în mărime de 1 600 unități convenționale, ce constituie suma de 32 000 lei.

Prin aceeași sentință inculpatul Stratan Victor a fost recunoscut vinovat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și în baza acestei legi fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie suma de 15 000 mii lei.

Acțiunea civilă înaintată de Boțea Sergiu, a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Neamțu Ion și Stratan Victor, în mod solidar în beneficiul lui Boțea Sergiu, suma de 5 344,14 lei cu titlu de prejudiciul material suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciul moral și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total a încasa suma de 33 344,14 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 25 aprilie 2011, aproximativ ora 23:30, inculpatul Neamțu Ion, fiind în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se pe str. Tudor Bubuicoc din comuna Bubuieci, mun. Chișinău, împreună cu inculpatul Stratan Victor, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în mod intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără niciun motiv, i-au aplicat lui Boțea Sergiu multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap, față și alte părți ale corpului, cauzând ultimului traumă craniu - cerebrală, edem al țesuturilor moi, post — traumatic al feței, fractura dintelui 4.1, care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1552/D din 23 iunie 2011, constituie vătămări corporale ușoare, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată.

Tot inculpatul Neamțu Ion, la 29 august 2011, aproximativ la ora 01:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la sediul sectorului de politie din comuna Bubuieci, mun. Chișinău, în momentul în care ofițerul operativ de sector, Cantemir Ruslan, își exercita atribuțiile de serviciu de documentare a acțiunilor huliganice bănuite a fi comise de Neamțu Ion, la 29 august 2011, ora 01:00, pe stadionul sportiv din comuna Bubuieci, unde se desfășura sărbătoarea de hramul localității, pentru a-l împiedica pe colaboratorul de politie să-și exercite atribuțiile de serviciu, i-a aplicat acestuia o lovitură cu capul peste față, cauzându-i astfel edem al țesuturilor moi în regiunea frontală pe dreapta, care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2290/D din 15 septembrie 2011, constituie vătămare corporală fără cauzarea prejudiciului sănătății. După care, continuându-și acțiunile ilegale, a părăsit sediul sectorului de poliție Bubuieci și, demontând capacul metalic de la sistemul de

canalizare, l-a amenințat cu aplicarea violenței pe ofițerul operativ de sector, Cantemir Ruslan.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii, prin care Neamțu Ion să fie condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

- art. 349 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin prisma art. 84 alin. (1) din Codul penal, a-i cumula parțial pedepsele aplicate stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul a solicitat ca, Stratan Victor să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin prisma art. 90 din Codul penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, instanța de fond a stabilit inculpaților o pedeapsă prea blândă care nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Stratan Victor, prin care a solicitat casarea sentinței în parte ce ține de latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului, acesta a invocat că, consideră sentința pronunțată una ilegală și neîntemeiată, în partea acțiunii civile înaintate de Boțea Serghei, deoarece în cadrul ședințelor de judecată, atât reprezentantul părții vătămate cât și partea vătămate, nu au probat că capacitatea sa de muncă a scăzut ulterior față de capacitatea existentă la data stabilirii despăgubirii.

Astfel, apelantul a indicat că, instanța de judecată încasând aceste sume mari nu a luat în considerație obținerea veniturilor neconstante ale inculpatului, cât și posibilitățile materiale ale acestuia.

Totodată, a indicat că, instanța nu a ținut cont de individualizarea pedepsei fiecărui inculpat și deci incorect a dispus încasarea în mod solidar suma de 33 344,14 lei.

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, prin care a solicitat, casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Neamțu Ion, să fie achitat pe motivul că

faptele săvârșite de către inculpatului nu întrunesc elementele componentelor de infracțiuni imputate acestuia.

În motivarea apelului a invocat că, sentința este una nefondată și pasibilă de a fi casată, deoarece prin încheierea din 26.04.2011, a fost încetată examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 26, 29 Cod contravențional, în legătură cu împăcarea victimei cu făptuitorul, iar la materialele cauzei penale nu conține un alt act procedural din care să rezulte că această încheiere a fost casată.

Totodată, a indicat că, ordonanța din 23.12.2011, prin care a fost anulată ordonanța din 22.12.2011, este ilegală deoarece în conținutul acesteia nu sunt invocate temeiurile prevăzute în conținutul art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală.

Apelantul în rest își motivează apelul prin invocarea dezacordului cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, instanța de apel, a respins ca fiind nefondate apeluri declarate de către procuror, avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Stratan Victor și avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de apel a considerat că, totalitatea de probe acumulate, au fost corect apreciate de către prima instanță, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor demonstrează că, inculpații Neamțu Ion și Stratan Victor, au comis infracțiunile imputate acestora.

Necătând la faptul că inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, vina acestora a fost demonstrată prin următoarele probe:

- *declarațiile inculpatului Neamțu Ion și Stratan Victor;*
- *declarațiile părților vătămate Boțea Sergiu, Cantemir Ruslan;*
- *declarațiile martorilor Botoșeneanu Mihail, Lîsenco Ion, Căldare Nicolae, Botea Ion, Botea Oxana, Buzdugan Andrei, Vasilev Pavel, Gunevoi Vitalie, Corciubaș Oleg, Budu Vladislav, Malic Cristian, Eni Denis, Eni Tatiana, Cojocarui Sergiu, Bilic Mihail, Mihai Violeta,*
- *cererea părții vătămate Boțea S. din 10.05.2011, privind tragerea la răspunderea penală persoanelor care în noaptea de la 25 spre 26 aprilie 2011 la stația transportului public în com. Bubuieci mun. Chișinău, l-au maltratat, cauzând vătămări corporale (vol. I, f.d. 24-25);*
- *informația serviciului poliției "902", înregistrată cu nr.3636 la 26.04.2011 la ora 00:35, despre persoana bătută în com. Bubuieci (voi. I, f.d. 31);*

- informația serviciului medical de urgență "903", înregistrată cu nr. 3644 la 26.04.2011 la ora 05:30 privind acordarea ajutorului medical părții vătămate Boțea S., (vol. I, f.d. 32);
 - raportul de expertiză medico-legală nr.1552/D din 23.06.2011, prin care s-a constatat la partea vătămată Boțea S., trauma craniu - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi posttraumatic al feței, fractura dintelui 4.1, care se califică ca vătămări corporale ușoare, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată (vol. I, f.d. 62);
 - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.07.2011 (vol. I, f.d. 120);
 - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.07.2011 (vol. II, f.d. 14-16);
 - procesul-verbal de ridicare din 12.09.2011, în rezultatul căruia de la martorul Bilic M. a fost ridicat telefonul mobil „Nokia 6300” (vol. II, f.d. 39);
 - procesul-verbal de examinare din 12.09.2011, prin care a fost examinat telefonul mobil de model "Nokia 6300"(vol. II, f.d. 40,42);
 - corpul delict - imagini video-audio, înregistrate și păstrate la materialele cauzei penale pe un suport CD-R „Arita” 80min-700MB, care au fost cercetate prin vizionarea în ședința de judecată. Din imagini video-audio urmează cert momentul în care inculpatul I. Neamțu, fiind susținut de prietenii săi, aflându-se în incinta sectorului de poliție com. Bubuieci, striga cuvinte și expresii necenzurate în adresa ofițerului de poliție Cantemir R. și i-a aplicat ultimului lovitura cu capul în față, ofițerul de poliție aflat în exercițiul funcției la locul său de lucru în sectorul de poliție com. Bubuieci mun. Chișinău (vol. II, f.d. 41);
 - raportul de expertiză medico-legală nr.2290/D din 15.09.2011 (vol. II, f.d. 47);
 - procesul-verbal de confruntare din 23.09.2011, între partea vătămată Cantemir Ruslan și bănuitul Neamțu I. (vol. II, f.d. 54-55);
 - procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.07.2011, prin care bănuitul Neamțu Ion a arătat și a descris toate circumstanțele săvârșite de către el la data de 25.04.2011, foto-tabel (vol. II, f.d. 210-211);
 - proces-verbal de audiere a martorului Stratan Gheorghe din 16.06.2011 (vol. II, f.d. 147);
 - proces-verbal de audiere a martorului Cioban Alexei din 11.07.2012 (vol. III, f.d. 128).
- Astfel, reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a concluzionat că, apelurile declarate împotriva sentinței sunt neîntemeiate, fiind bazate pe presupuneri neargumentate și fără a avea un suport juridic probant, ce ar permite intervenirea în soluția emisă de prima instanță, motiv din care au fost respinse.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de Neamțu Ion și Stratan Victor, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Astfel, instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpaților Neamțu Ion și Stratan Victor, date în cadrul cercetării judecătorești precum că, nu a comis faptele ce li se impută, contravin declarațiilor martorilor părții acuzării, care au fost audiați în ședință de judecată sub jurământ, aceste depoziții fiind consecvente și confirmate de probele materiale cercetate în cadrul instanței de fond, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

Mai mult, argumentul avocatului Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion precum că, reluarea procesului a avut loc cu încălcarea flagrantă a dreptului de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori, și acuzarea a încălcat în mod repetat acest principiu nu a putut fi reținut, or actele invocate de către acesta nu au fost contestate de ultimul în modul prevăzut de lege, în asemenea mod nu poate fi reținut nici argumentul precum că ordonanța din 23.12.2011 este ilegală.

Totodată, apărătorul inculpatului Neamțu Ion în apelul declarat a invocat că, circumstanțele faptice în actele procedurale de învinuire în privința inculpatului Neamțu Ion, în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, sunt denaturate în totalitate deoarece în privința acestuia n-a fost încheiat un proces verbal de reținere, acest argument instanța de apel nu l-a putut reține, or instanța de fond legal și întemeiat a respins argumentul acestuia cu privire la pretensele acțiuni ilegale ale colaboratorului de poliție, părții vătămate Cantemir R., în ce privește neîntocmirea procesului-verbal cu privire la reținerea inculpatului Neamțu I., și a invocat că din circumstanțele cauzei penale este evident că, inculpatul s-a eschivat și a părăsit neautorizat sectorul de poliție com. Bubuieci, mun. Chișinău, în scurt timp după ce a fost adus în sediul poliției pentru documentare, adică înainte de expirarea termenului prevăzut pentru întocmirea procesului-verbal de reținere.

Mai mult ca atât, din declarațiile inculpatului Neamțu I. reiese că, fiind adus la sectorul de poliție Bubuieci, refuza să comunice ofițerului de poliție datele sale de anchetă, pentru documentarea cazului, inclusiv și pentru întocmirea procesului-verbal de reținere, în acest sens, instanța de apel a respins argumentul invocat de către apărare cu privire la faptul că Neamțu Ion a fost privat ilegal de libertate, ori acestea considerente ale apărării în nici un mod nu au justificat acțiunile violente a inculpatului privind aplicarea loviturii colaboratorului de poliție aflat în exercițiul funcției.

Astfel pretinsa ilegalitate a acțiunilor colaboratorului de poliție nu poate fi demonstrată prin acțiuni violente pe care le-a manifestat inculpatul Neamțu Ion împotriva acestuia, ci urmează a fi demonstrată doar în cadrul legal, prin metode și mijloace legale.

Cât privește argumentul cu privire la neadmiterea ca probe a proceselor verbale de ridicare și examinarea telefonului mobil „Nokia 6300” din 12.09.2011, precum și înregistrările video care au fost anexate ca probă la materialele cauzei penale, instanța de apel nu le-a putut reține, ori în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, la solicitare avocatului Țaulean Vitalie a fost examinat fișierul video pus la dispoziție acestuia prin care a concluzionat că cel mai probabil lovitura nu a avut loc în scena filmată, fiind aproape imposibil ca la așa distanță între cei doi la o asemenea aplecare a celui din mijloc, frunțile lor să se întâlnească pentru impact. Cel mai degrabă a fost doar o altercație verbală, o amenințare și imitarea unei lovituri cu capul pentru intimidare. Astfel, din concluzie nu este stipulat cu certitudine că în aceasta scenă filmată nu a avut loc lovitura de către Neamțu Ion a lui Cantemir R..

Mai mult, vinovăția inculpatului Neamțu I. în aplicarea loviturii cu capul în față ofițerului de poliție Cantemir R., aflat în exercițiul funcției, se confirmă prin declarațiile părții vătămate Cantemir R. și martorului Vasiliev P., precum și prin declarațiile martorului Bilic M., date la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată în corespundere cu prevederile procesual penale.

Cât privește declarațiile martorului Bilic M., date la urmărirea penală, instanța de apel a considerat că, prima instanță le-a dat o apreciere veridică, deoarece în ședința de judecată martorul a declarat că nu ține minte evenimentele din cauza timpului trecut, iar la data audierii sale la urmărirea penală, ținea minte evenimentele, fiind recente.

Din declarațiile părții vătămate Cantemir Ruslan și înregistrările video-audio care se conțineau în telefonul de model „Nokia 6300” a martorului Bilic M., și care au fost ridicate conform procesului-verbal din 12.09.2011, reiese că, părții vătămate Cantemir R. la data de 29.08.2011, aproximativ la ora 01:30 min, în sectorul de poliție din com. Bubuieci, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, i-a fost aplicată o lovitură cu capul în regiunea feței din partea inculpatului Neamțu I.

Alegațiile apărătorului inculpatului Neamțu I., referitor la neadmiterea în calitate de probe declarațiilor martorilor Vasiliev P. și Bilic M., în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, instanța de apel le-a respins, indicând că, instanța de fond corect le-a respins, ori din declarațiile martorului Vasiliev P. reiese cu certitudine, că i-a devenit cunoscut faptul despre lovitura aplicată lui Cantemir R., anume din relatările personale a ultimului, făcute în seara evenimentului. Cu privire

la declarațiile martorului Bilic M. date în ședința de judecată în ce privește faptul că nu a văzut aplicarea loviturii de către inculpat, cât și neînregistrarea video la telefonul său mobil a evenimentelor infracțiunii, cât și neridicarea de la el acestei înregistrări, divergențele apărute au fost înlăturate în ședința de judecată în ordinea art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate de către avocatul Țaulean Vitalie precum că declarațiile părții vătămate Cantemir Ruslan, sunt mincinoase și contradictorii, or acestea sunt consecvente, se completează reciproc, date sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are.

Instanța de apel nu a reținut ca plauzibil nici argumentul invocat de către apărătorul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion precum că raportul de expertiză medico - legală nr. 2290/D din 15.09.2011, nu poate servi ca probă urmând să fie declarat nul, or cet. Neamțu Ion a fost citat prin telefonogramă din momentul intentării cauzei penale, pentru a fi recunoscut și audiat în calitate de bănuیت, urmând a face cunoștință cu toate materiale cauzei penale.

Mai mult, avocatul Țaulean Vitalie a menționat că, nici una din probele incluse în obiectul probatoriului nu poate să probeze faptul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii sub aspectul stabilirii circumstanțelor invocate în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, însă instanța de apel a indicat că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu au fost întocmite conform prevederilor legale, și în conformitate cu art. 297 Cod de procedură penală, transmisă în instanța de judecată, care a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Neamțu Ion în baza art. 349 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Neamțu Ion, nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că, instanța de fond legal și întemeiat a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpaților Neamțu Ion și Stratan Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În ceea ce privește argumentul invocat de acuzare cu privire la aplicarea în privința inculpaților unei pedepse nemotivat de blândă, instanța de apel a respins-o indicând că, instanța de fond a reținut că, inculpatul Neamțu I. vina nu a recunoscut, iar Stratan V. vina a recunoscut-o parțial, ambii inculpați anterior nu au fost judecați

și nu au antecedente penale, nu lucrează, nu au persoane la întreținere, ambii se caracterizează la locul de trai satisfăcător, pentru prima dată au comis infracțiuni mai puțin grave. Totodată s-a mai reținut că, la momentul infracțiunii a expirat o perioadă de timp și în privința inculpaților nu mai sunt date cu privire la comiterea infracțiunilor noi. Astfel, instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că, inculpații nu mai reprezintă pericol sporit pentru societate, și corectarea acestora va fi posibilă prin aplicarea pedepsei neprivative de libertate. În astfel de circumstanțe numirea pedepsei inculpaților sub formă de amendă, instanța de apel a considerat-o rațională, echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea infracțiunilor comise, persoana inculpaților, și va atinge scopul pedepsei, contribuind efectiv la corectarea inculpaților și restabilirea echității sociale, fiind totodată instrument de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpaților cât și a altor persoane.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Stratan Victor, precum că instanța de fond nu a luat în considerație la aprecierea prejudiciului moral, durata menținerii consecințelor vătămării, vârsta, profesia, intensitatea durerilor fizice, considerând că încasarea prejudiciului moral nu este în concordanță cu circumstanțele cauzei date, nefiind probată existența și întinderea acestui prejudiciu, or instanța de fond a ținut cont de caracterul, gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a admis parțial acțiunea civilă deoarece acestea pretenții sunt întemeiate și probate, iar inculpații urmează a fi obligați în mod solidar, conform art. 530, 1398 alin. (1), 1418 alin. (1) Cod civil, să compenseze lui Boțea S. aceste cheltuieli suportate în legătură cu acțiunile ilegale a acestora.

Totodată, instanța de apel a indicat că, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de personalitatea părții vătămate, de circumstanțele cazului concret în care părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale. Prin urmare, instanța de judecată acordă compensația bănească în valoare egală cu 25000 lei pentru prejudiciul moral cauzat, aceasta suma, fiind proporțională și echitabilă suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată, cât și acțiunilor persoanelor vinovate și posibilității materiale a acestora.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, prin care solicită casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

5.1. În drept recursul declarat de către procuror este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, invocând că, instanțele nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 65, 75 Cod penal.

În motivarea recursului, procurorul a indicat că, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpaților în momentul comiterii infracțiunii cât și după consumarea ei, de personalitatea lor, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

5.2. Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11), 12) Cod de procedură penală, invocând că hotărârile anterioare sunt nefondate.

În motivarea recursului, avocatul indică aceleași motive ca în apel, totodată menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat în privința motivelor indicate în cererea de apel cu privire la admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor prezentate și administrate de apărare, care demonstrează cert că inculpatul nu a săvârșit infracțiunile imputate, în rest recursul acestuia se întemeiază pe dezacordul recurentul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

6.1 Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală se reține că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că recurentul, atacă decizia instanței de apel sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* - temei care nu își găsește reflectare în decizia contestată.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recurs, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că instanțele anterioare au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanțele de judecată au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei. Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 alin. (1) Cod de procedură și astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, instanța de recurs reține ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpaților este prea blândă, din considerentul că în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a inculpaților înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorilor, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise

de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

6.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion.

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sânt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpații fiind în drept să declare recurs ordinar, atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 22 februarie 2016, în prezența participanților la proces, inclusiv a avocatului Țaulean Vitalie și inculpatul Neamțu Ion, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate (*vol. V, f.d. 144*).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, decizia motivată a fost pronunțată la 21 martie 2016, iar din motive neîntemeiate, avocatul Țaulean Vitalie și inculpatul Neamțu Ion, nu s-au prezentat la data pronunțării deciziei integrale. Decizia a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău în aceeași zi.

Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel la 25 aprilie 2016 (*vol. V, f.d. 195-202*).

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a epuizat la 21 aprilie 2016, inclusiv. Astfel, termenul de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, nu a fost respectat de recurent, el fiind declarat peste termenul de 30 zile.

Mai mult, recurentul nu aduce careva argumente întemeiate în justificarea motivelor întârzierii declarării recursului.

Totodată, Colegiul penal reține, că termenul de declararea recursului ordinar este absolut și are un caracter imperativ, iar depășirea lui atrage la decăderea din dreptul de a exercita această cale de atac.

Referitor la argumentele apărătorului, expuse în pct. 5.2. din prezenta decizie, instanța de recurs nu se va expune asupra lor, odată ce recursul este declarat peste termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, raportând speța dată la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, este depășit, prin urmare, recursul ordinar este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Neamțu Ion Vitalie și Stratan Victor Gheorghe, ca fiind vădit neîntemiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Neamțu Ion, la 25 aprilie 2016, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Neamțu Ion Vitalie, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 iulie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu